

Sygn. akt I C 2173/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy M. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2016r. w S. sprawy

z powództwa (...) **Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.**

przeciwko **A. T.**

o zapłatę

oddala powództwo.

sygn. akt I C 2173/16

UZASADNIENIE

W dniu 28.04.2016 roku **powód(...)** **Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.**, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł pozew przeciwko A. T. o zapłatę kwoty 7.416,59 zł wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, kwoty 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej i kwoty 250,00 zł tytułem opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu podał, że pozwany (...) Bank Spółka Akcyjna zawarł w dniu 12.01.2009 roku umowę bankową o numerze (...), na mocy której pozwany otrzymał kwotę pieniężną, którą zobowiązał się zwrócić na warunkach wskazanych w umowie.

Ponieważ pozwany nie wywiązał się z przyjętego zobowiązania wierzytelność wynikająca z należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie.

Powód nabył wierzytelność wynikającą z umowy zawartej przez bank z pozwanym.

W dniu 30.05.2016 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Słupsku wydał w sprawie, sygn. akt I Nc 1474/16 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany A. T. w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżył nakaz zapłaty w całości.

W uzasadnieniu podał, że być może brał jakąś pożyczkę, ale nie ma dokumentów i nie rozumie, że ktoś chce go ukarać za coś w czym nie ma pełnego zrozumienia.

Z pismem z dnia 20.10.2016 roku powód złożył dowody z dokumentów do akt sprawy i wskazał, że ostateczny termin spłaty kredytu upływał 12.01.2011 rok (k. 38 – 51).

W piśmie złożonym dnia 2.11.2016 roku (k. 66 – 67) pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Zakwestionował również skuteczność przejścia uprawnień na mocy umowy cesji na powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.01.2009 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawarła z A. T. (jako kredytobiorcą) umowę nr (...), na mocy której bank udzielił kredytobiorcy kredytu w wysokości 9.190,14 zł, obejmujący m.in. środki do dyspozycji kredytobiorcy w wysokości 8.000,00 zł.

Zgodnie z punktem 9 umowy kredytobiorca zobowiązał się dokonywać spłat w 24 ratach 12 – go każdego miesiąca, począwszy od lutego 2009 roku.

(dowód: kopia umowy z dnia 12.01.2009 roku k. 43 – 45)

W dniu 6.06.2011 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. powołując się na połączenie (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną i wstąpienia (...) Bank Spółki Akcyjnej we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej, wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)06/06/2011/WR przeciwko dłużnikowi A. T., którego zobowiązanie wynika z udzielenia przez bank kredytu na podstawie umowy z dnia 12.01.2009 roku nr (...).

(dowód: odpis bankowego tytułu egzekucyjnego k. 46)

W dniu 13.07.2011 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie sygn. akt IX Co 4021/11, nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)06/06/2011/WR wystawionemu przez wierzyciela (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W., z którego wynika zadłużenie dłużnika A. T. z tytułu umowy kredytu nr (...) – w łącznej kwocie 6.037,96 zł wraz z odsetkami umownymi i i ustawowymi, z ograniczeniem egzekucji do kwoty 18.380,28 zł.

Na postanowieniu z dnia 13.07.2011 roku znajduje się wzmianka sporządzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku K. S. w sprawie Km 996/11 informująca o tym, że z tego tytułu wierzyciel otrzymał kwotę 295,10 zł opatrzona datą 17.12.2012 roku.

(dowód: odpis postanowienia z dnia 13.07.2011 roku k. 47 – 48)

W dniu 15.05.2015 roku została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności, na mocy której (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. sprzedał (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą we W. wierzytelności - w tym z tytułu umowy z dnia 12.01.2009 roku dotyczącej pozwanego - pod warunkiem uiszczenia przez kupującego całości ceny sprzedaży (pkt. 5.2. umowy).

(dowód: odpis umowy przelewu k. 9 – 14)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Na powódzie, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., ciążył ciężar wykazania, że przysługuje mu wierzytelność dochodzona pozwem.

Powód temu obowiązkowi nie sprostał.

Pozwany zakwestionował przelew wierzytelności przysługującej przeciwko dłużnikowi na powoda. Powód nie wykazał, aby został spełniony warunek zawieszający z umowy przelewu wierzytelności w postaci zapłaty ceny sprzedaży.

Na mocy przepisu art. 89 Kodeksu cywilnego z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej, powstanie lub ustanie skutków czynności prawnej można uzależnić od zdarzenia przyszłego i niepewnego (warunek).

Powód nie wykazał zapłaty ceny, o której mowa w punkcie 5.2. umowy przelewu ((k. 10 verte), która warunkowała przejście wierzytelności na powoda.

Niezależnie od tego, nawet gdyby przyjąć, że doszło do przeniesienia wierzytelności na powoda, żądanie pozwu nie zasługuje na uwzględnienie wobec podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia.

Na mocy przepisu art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Umowa z dnia 12.01.2009 roku została zawarta na 24 miesiące począwszy od lutego 2009 roku, a zatem ostatnia rata jak wskazał powód powinna być spłacona 12.01.2011 roku (pismo z dnia 20.10.2016 roku k. 39).

Pozew został wniesiony w dniu 28.04.2016 roku, tj. w terminie przekraczającym trzyletni okres przedawnienia roszczeń.

Jak stanowi przepis art. 123 § 1 pkt. 1 i 2 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;

2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;

W myśl przepisu art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia zasługuje na uwzględnienie. Roszczenie dochodzone pozwem podlegało trzyletniemu terminowi przedawnienia przewidzianego dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Nawet wystawienie w dniu 6.06.2011 roku bankowego tytułu egzekucyjnego i nadanie mu w dniu 13.07.2011 roku klauzuli wykonalności i prowadzenie egzekucji - nie zmienia faktu, że doszło do przedawnienia roszczenia przysługującego względem pozwanego z tytułu zawartej w dniu 12.01.2009 roku umowy.

Działania podjęte przez bank zmierzające do nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnego, zgodnie ze słusznym stanowiskiem Sądu Najwyższego nie przerywają biegu przedawnienia roszczeń przysługujących nabywcy wierzytelności.

Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). (tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016 roku, III CZP 29/16).

Uznać zatem należy, że czynności banku związane z uzyskaniem klauzuli wykonalności i wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nie doprowadziło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, w sytuacji gdy powodem jest podmiot powołujący się na nabycie wierzytelności, a nie bank.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda o przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach IX Co 4021/11 Sądu Rejonowego w Słupsku, albowiem załączone odpisy dokumentów z tych akt nie były kwestionowane przez pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, wobec nieudowodnienia przysługiwania wierzytelności powodowi i wobec przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem, sąd powództwo na podstawie przepisu art. 89 k.c. i art. 118 k.c. oddalił, o czym orzekł w sentencji wyroku.